

יומא סט

דיוק ממשנתינו: מדקתני באצטלית לבן משלר - מכלל דקריאה לאו עבודה היא. וקתני: **אם רצה לקרות בבגדי ברוך - קורא**. שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן!

דחייה: דילמא שאני קריאה, דצורך עבודה היא
עניין זה נשאלה כבר בעבר: דאיבעיא לן: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן, או לא ניתנו ליהנות בהן?

תשובה 1: תא שמע: **לא היו ישנים בבגדי קודש**. שינה הוא דלא, הא מיכל - אכלי - ז"א ליהנות ניתנו

דחייה: דילמא שאני אכילה, דצורך עבודה היא, כדתניא: (שמות כט) **ואכלו אתם אתם אתם כסר מהם** מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין.
קושי על הדחייה: שינה הוא - דלא, הא הלוכי - מהלכי!

תירוץ: בדין הוא דהלוכי נמי לא, וסיפא איצטריכא ליה: **פושטין ומקפלין ומניחין תחת ראשיהם**.

תשובה 2: **פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן**, שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן!

דחייה: אמר רב פפא: לא תימא תחת ראשיהן, אלא אימא: כנגד ראשיהן.

דיוק מזה: אמר רב משרשיא: שמעת מינה תפילין מן הצד שפיר דמי.

תיזוק לדחייה: הכי נמי מסתברא דכנגד ראשיהן, דאי סלקא דעתך תחת ראשיהן - ותיפוק לי משום כלאים, דהא איכא אבנט! ונהי נמי דניתנו ליהנות בהן - הא מתהני מכלאים!

קושי לתיזוק: הניחא למאן דאמר: אבנטו של כהן גדול זה הוא אבנטו של כהן הדיוט, אלא למאן דאמר: אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט (ואין בו שעטנז) מאי איכא למימר?

תירוץ ומיד דחייתו: וכי תימא: כלאים בלבישה והעלאה הוא דאסור,

בהצעה שרי - והתניא: (ויקרא יט) **לא יצפה צפיק - אבל אתה מותר להציעו תחתיו, אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תיכרך נימא אחת על בשרו**.

עוד תירוץ ומיד דחייתו: וכי תימא: דמפסיק ליה מידי ביני ביני - והאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי משום קהלא קדישא שבירושלים: אפילו עשר מצעות זו על גב זו, וכלאים תחתיהן - אסור לישון עליהן.

מסקנה (כדחייה): אלא לאו שמע מינה: כנגד ראשיהן, שמע מינה.

הבנה אחרת: רב אשי אמר: לעולם תחת ראשיהן

קושי: והא קא מתהני מכלאים!

תירוץ: בגדי כהונה קשין הן, כי הא דאמר רב הונא בריה דרבי יהושע: האי נמטא גמטא דנרש - שריא.

תשובה 3: תא שמע: **בגדי כהונה, היוצא בהן למדינה - אסור, ובמקדש, בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה - מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן**, שמע מינה.

קושי על ברייתא זו: ובמדינה לא? והתניא: **בעשרים וחמשה [בטבת] יום הר גזרים**

[הוא], דלא למספר. יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו ונתנו להם. באו והודיעו את שמעון הצדיק. מה עשה? לבש בגדי כהונה, ונתעטף בבגדי כהונה, ומיקרי ישראל עמו, ואבוקות של אור בידיהן, וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד שעלה עמוד השחר...

נחמיה פרק ח

(א) ויאספו כל העם פאיש אָחד אַל הרחוב אָשר לְפָנַי שֶׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר לְהִבְיֵא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת יִשְׂרָאֵל:

(ב) וַיָּבִיֵא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לְפָנַי הַקֹּהֵל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל מִבְּיֵן לְשִׁמְעַי בְּיוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי:

(ג) וַיִּקְרָא בּוֹ לְפָנַי הַרְחֹב אֲשֶׁר לְפָנַי שֶׁעַר הַמַּיִם מִן הָאֹרֶךְ עַד מַחְצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂיִם וְהַמְּבִינִים וְאֲזַנֵּי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה:

(ד) וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא הַסֹּפֵר עַל מַגְדֵּל עַץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לְדָבָר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מִתְּתִיָּה וְשָׁמַע וְעִנְיָה וְאוּרִיָּה וְחַלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה עַל זְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ פְּדִיָּה וּמִיִּשָׁאֵל וּמִלִּבְיָה וְחָשִׁם וְחַשְׁבֻּדְנָה זְכַרְיָה מִשְׁלֵמָה:

(ה) וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֹּפֵר לְעִנְיָי כָּל הָעָם כִּי מַעַל כָּל הָעָם הָיָה וַכִּפְתָּחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם:

- (ו) וַיִּבְרָךְ עֲזָרָא אֶת ה' הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אִמּוֹן אִמּוֹן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהּ אַפִּים אֲרָצָה :
- (ז) וַיִּשׁוּעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל גְּמִינָה עֲקוּב שְׁבִתֵי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיהָ קְלִיטָא עֲזָרָה יוֹזְבֵד חָנּוּ פְּלֵאָה וְהַלְוִיִּם מִבְּיָנִים אֶת הָעָם לְתוֹרָה וְהָעָם עַל עֲמֻדָם :
- (ח) וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפָּרֶשׁ וְשׁוּם שְׁכָל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא :

נחמיה פרק ט

- (א) וּבַיּוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֱסָפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשִׁקִּים וְאָדָמָה עֲלֵיהֶם :
- (ב) וַיְבָדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל בְּנֵי נֶכֶר וַיַּעֲמְדוּ וַיִּתְנוּדוּ עַל חַטָּאתֵיהֶם וְעוֹנוֹת אֲבֹתֵיהֶם :
- (ג) וַיִּקְוּמוּ עַל עֲמֻדָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת ה' אֱלֹהֵיהֶם רְבַעִית הַיּוֹם וְרַבְעִית מִתְנוּדִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לָהּ אֱלֹהֵיהֶם :
- (ד) וַיִּקָּם עַל מַעֲלַת הַלְוִיִּם יִשׁוּעַ וּבְנֵי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בְּנֵי שְׂרָבְיָה בְּנֵי כְּנָנִי וַיִּזְעַקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל אֵל ה' אֱלֹהֵיהֶם :
- (ה) וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יִשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בְּנֵי חֲשַׁבְנְיָה שְׂרָבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בְּרַכּוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָדָד וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה :
- (ו) אַתָּה הוּא ה' לְבַדָּד אַתָּה אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּל־וּצְבֵי הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים :
- (ז) אַתָּה הוּא ה' הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ אַבְרָהָם :
- (ח) וּמִצָּאתָ אֶת לָבָב נְאֻמָּן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת לְזַרְעוֹ וַתִּקָּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה :

זכריה פרק יג

- (ב) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֹאֵם ה' צְבָאוֹת אֲכָרִית אֶת שְׁמוֹת הָעֲצָבִים מִן הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעַבִּיר מִן הָאָרֶץ :

